

Jan 7:2-7 ²Byl blízko židovský svátek stánků. ³Jeho bratři mu řekli: “Odejdi odtud a jdi do Judska, aby také tvoji učedníci uviděli tvé skutky, které činíš. ⁴Vždyť nikdo nedělá nic vskrytu, chceli být znám na veřejnosti. Činíšli tyto věci, ukaž se světu.” ⁵Ani jeho bratři totiž v něho nevěřili. ⁶Ježíš jim řekl: “Můj čas ještě nepřišel; ale váš čas je vždy připraven. ⁷Vás nemůže svět nenávidět, mne však nenávidí, protože já o něm svědčím, že jeho skutky jsou zlé.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1135.10 Bratři, o nichž je zde řeč, byli Josefovi synové a svá slova pronesli v ironii. Pro Krista bylo velmi bolestné, že Jeho nejbližší příbuzní tak chabě rozumí Jeho poslání a že se zabývají myšlenkami, které jim podsouvají Jeho nepřátelé. Na tento krutý sarkasmus však Spasitel neodpověděl slovy podobného typu. Bylo mu líto duchovní neznalosti Jeho bratrů a toužil jim blíže objasnit své poslání (Rukopis 33, 1911).

Jan 8:31-33 ³¹Ježíš říkal Židům, kteří mu uvěřili: “Zůstaneteli v mém slovu, jste opravdu mými učedníky. ³²Poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.” ³³Odpověděli mu: “Jsme potomci [semeno] Abrahamovi a nikdy jsme nebyli ničimi otroky. Jak můžeš říkat, že se staneme svobodnými?”

COL – Kristova podobenství 267.3 Naplnění pýchou se pokládali za vyvolené a Bohem oblíbený národ, ale přitom Bohu nesloužili ani ho neuctívali. Spoléhali na skutečnost, že jsou syny Abrahama. (srv. PM 134.4)

DA – Touha věků 466.2 Ježíš na ně pohlédl a viděl před sebou otroky zloby posedlé touhou po pomstě. Smutně odpověděl: **Jan 8,34** “Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo činí hřích, je otrokem hříchu.” Oni sami byli v nejhorším typu otroctví — ovládání duchem zla. (srv. TV 298.3)

Jan 8:34-41 ³⁴Ježíš jim odpověděl: “Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo činí hřích, je otrokem hříchu. ³⁵A otrok nezůstává v domě navždy; navždy zůstává syn. ³⁶Jestliže vás tedy Syn vysvobodí, budete vskutku svobodní. ³⁷Vím, že jste potomci Abrahamovi, ale usilujete mne zabít, protože mé slovo nemá ve vás místo. ³⁸Já mluvím o tom, co jsem viděl u [svého] Otce, a vy činíte to, co jste slyšeli u [vašeho] otce.” ³⁹Odpověděli mu: “Náš otec je Abraham.” Ježíš jim řekl: “Kdybyste byli Abrahamovy děti, činili byste Abrahamovy skutky. ⁴⁰Nyní mne usilujete zabít, člověka, který vám pověděl pravdu, kterou slyšel od Boha. To Abraham neučinil. ⁴¹Vy činíte skutky svého otce.” Řekli mu: “My nejsme zrozeni ze smilstva! Máme jednoho Otce, Boha.”

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1136.7 Tato slova jasně představují dvě skupiny lidí – děti světla, které jsou poslušné pravdě, a děti temnoty, které pravdu odmítají (Rukopis 136, 1899).

1. Janův 1:5-7 ⁵A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji zvěstujeme: Bůh je světlo a není v něm žádná tma. ⁶Řeknemeli, že s ním máme společenství, a přitom chodíme v temnotě, lžeme a nečiníme pravdu. ⁷Jestliže však chodíme v tom světle, jako on je v tom světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše [Krista], jeho Syna, nás očisťuje od každého hříchu.

DA – Touha věků 107.1 ... o tom, jak před Bohem ob stojí, rozhodoval jejich charakter a život. Ne jejich vyznání, které bylo bezcenné. Pokud jejich život a charakter nebyl v souladu s Božím zákonem, nebyli Božím lidem.... (srv. TV 62.4)

DA – Touha věků 108.1 Mohli s Ním vstoupit do společenství, jedině když byli ochotni nechat se očistit od hříchu. V Jeho přítomnosti mohli přebývat pouze lidé čistého srdce. (srv. TV 63.3)

Jan 8:43-47 ⁴³Proč nerozumíte mé řeči? Proto, že nemůžete slyšet mé slovo. ⁴⁴Vy jste z otce Dábla a chcete činit žádosti svého otce. On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, protože v něm pravda není. Když mluví lež, mluví ze svého vlastního, protože je lhář a otec lži. ⁴⁵Poněvadž já říkám pravdu, nevěříte

mi. ⁴⁶Kdo z vás mne usvědčí z hříchu? Říkámli pravdu, proč mi nevěříte? ⁴⁷Kdo je z Boha, slyší Boží slova. Vy neslyšíte, protože nejste z Boha.”

DA – Touha věků 467.3 Jejich činy svědčily o jejich spojení s tím, kdo je lhář a vrah. (srv. TV 299.4)

DA – Touha věků 466.3 Každý, kdo se odmítá odevzdat Bohu, je pod nadvládou jiné moci. Nepatří sám sobě. Může sice hovořit o svobodě, ale žije v tom nejhorším otroctví. Jeho mysl zcela ovládá satan a nedovoluje mu vidět krásu pravdy. Člověk si namlouvá, že se řídí jen svým vlastním úsudkem, ve skutečnosti se však podřizuje vůli knížete temnoty. Kristus přišel vysvobodit lidské nitro z pout otroctví hříchu. **Římanům 8,2** “Vždyť zákon Ducha života v Kristu Ježíši mě osvobodil od zákona hříchu a smrti.” (srv. TV 298.4)

DA – Touha věků 466.5 Svobody může člověk dosáhnout jen za podmínky, že se sjednotí s Kristem. **Jan 8:32** “Pravda vás vysvobodí,” a Kristus je pravda. Hřích může zvítězit jen tak, že oslabí mysl člověka a zničí svobodu jeho nitra. Podřízení se Bohu znamená obnovu člověka a navrácení jeho opravdové slávy a důstojnosti. Boží zákon, kterému se podřizujeme a podle kterého žijeme, je **Jakubův 2,12** “zákonem svobody”. (srv. TV 298.6)

DA – Touha věků 106.2 Lidé, kteří mají Boží zákon zapsaný ve svém srdci, si mohou být jisti Boží přízní. Jsou s Ním jedno. Židé se však od Boha oddělili. Kvůli svým hříchům strádali pod Jeho soudy. Hřích byl příčinou jejich zotročení pohanským národem. Přestupování zákona jim zatemnilo rozum a díky velké přízni, kterou jim Bůh v minulosti projevoval, své hříchy omlouvali. Lichotili si, že jsou lepší než ostatní lidé a že na Boží požehnání mají nárok. (srv. TV 62.1)

DA – Touha věků 106.3 To vše bylo **1. Korintským 10,11 (B21)** “zapsáno pro poučení nám, kdo jsme se octli na konci věků”. Jak často si špatně vykládáme Boží požehnání a namlouváme si, že nám Bůh projevuje svoji přízeň na základě nějaké naší vlastní dobroty! Pán Bůh pro nás nemůže uskutečnit to, po čem touží. Jeho dary jsou používány k tomu, aby zvýšily naše sebeuspokojení a zatvrdily naše srdce v nevíře a hříchu. (srv. TV 62.2)

COL – Kristova podobenství 268.2 Pán považuje za pravé potomky Abrahama pouze lidi, kteří se řídí Božím hlasem a prokazují tak, že jsou s Abrahamem po duchovní stránce v souladu. (srv. PM 135.2)